

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/699/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914202147
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914202147.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, C. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., J. Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, J. Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 1 897,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 9C/99/2014-46 zo dňa 12.01.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 1 897,20 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, zamietol. Odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu trovy konania vo výške 178,74 Eur na účet právneho zástupcu, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že zmluvu o úvere, ktorú uzavrel navrhovateľ s odporcom, považuje za neplatný právny úkon z dôvodu, že nespĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže nie je vôbec jasné, aká je výška úveru, ktorý bol poskytnutý, keďže je uvedená jednak poskytnutá čiastka úveru vo výške 1 170,- Eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 652,98 Eur a zároveň je poskytnutý revolving 616,87 Eur s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 504,56 Eur. Nie je zrejmé, aká bola dohoda o výške poskytnutého úveru, či išlo o dva samostatné úvery, teda úver vo výške 1 170,- Eur a ďalší úver - revolving vo výške 616,87 Eur, či prípadne revolving vo výške 616,87 Eur bol dohodnutý v rámci poskytnutého úveru 1 170,- Eur. Podľa súdu pochybnosti ešte znásobuje skutočnosť, že navrhovateľ predložil kartu klienta, z ktorej vyplýva, že na účet odporcu bolo zaslaných 1 001,83 Eur, čo je suma, ktorá vôbec nekorešponduje s údajmi uvedenými v zmluve, ani s dohodnutou výškou úveru, ani s dohodnutou výškou revolvingu. Konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola platne dohodnutá písomnou formou, keďže na účet odporcu bola zaslaná suma, ktorá nebola dohodnutá v písomne uzavretej zmluve, pričom zmluva o úvere musí mať písomnú formu, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Dôvodom, ktorý spôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy podľa prvostupňového súdu, je neurčitosť a nejasnosť zmluvy o úvere, čo spôsobuje neplatnosť právneho úkonu s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade neplatnosti zmluvy v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal. Navrhovateľ má teda právo len na vrátenie toho, čo poskytol odporcovi po odpočítaní platieb odporcu. Z predloženej karty klienta vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 1 001,83 Eur, odporca uhradil 735,70 Eur, teda odporca na úvere by mal uhradiť navrhovateľovi ešte sumu 266,05 Eur s príslušenstvom. V ďalšom poukázal súd na skutočnosť, ktorá spôsobuje tiež neplatnosť úverovej zmluvy, a to údaj o RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 65,70 Eur pri úvere a 60,50 Eur pri revolvingu a úroky, ktoré boli dohodnuté pri úvere vo výške 70,02% a revolvingu 76,20%, čo vyjadruje ročné náklady odporcu na poskytnutý

úver, čo je takmer 3/4 poskytnutého úveru, ktorá skutočnosť predstavuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tento úver je neplatný pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Aj z tohto dôvodu navrhovateľ by mal právo len na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k uplatňovanej zmluvnej pokute, ktorú navrhovateľ uplatňoval vo výške 0,065% denne z jednotlivých splátok a zo zostatku istiny úveru, súd uviedol, že navrhovateľ nemá právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola platne dohodnutá, táto je uvedená len medzi ostatnými zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere v bode 14 zmluvných dojednaní, ktoré predstavujú dve strany husto písaného textu na hranici čitateľnosti s použitím odbornej a právnej terminológie, ktoré zmluvné dojednania odporca nepodpísal. V zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvná pokuta musí byť dohodnutá písomne, z tohto dôvodu zmluvná pokuta nie je platne dohodnutá. Vo vzťahu k zmluvnej pokute ďalej súd uviedol, že túto možno charakterizovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ust. § 54 ods. 4, písm. a) Občianskeho zákonníka, pričom neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách s poukazom na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neplatné. Dohodnutá zmluvná pokuta bola zakomponovaná v rámci zmluvných dojednaní, ktoré obsahujú dve strany husto písaného textu drobného písma na hranici čitateľnosti a tak si súd nevie predstaviť, že by pri uzavretí zmluvy o úvere odporca mal možnosť oboznámiť sa s týmito zmluvnými dojednaniami tak, aby bolo možné konštatovať, že zmluvným dojednaniám porozumel, vedel čím bude viazaný a že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy mu vytvoril dostatočný časový priestor v trvaní minimálne jednej hodiny, aby sa oboznámil s týmito zmluvnými dojednaniami. Túto skutočnosť navrhovateľ nepreukázal a z týchto dôvodov súd vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprijateľnú podmienku. Z tohto dôvodu súd návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. Keďže vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, pričom navrhovateľ by mal nárok voči odporcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 266,05 Eur, s poukazom na ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka navrhovateľ uplatnil nárok po uplynutí 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej objektívnej premlčacej lehoty. V danom prípade finančné prostriedky odporcovi boli vyplatené dňa 03.09.2010, od ktorého obdobia začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota. Keďže navrhovateľ podal návrh až dňa 24.02.2014, ide o návrh podaný po uplynutí subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehoty. Z týchto dôvodov návrh zamietol v plnom rozsahu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca, ktorý mal úspech v konaní, si trovy konania neuplatňoval, preto mu právo na náhradu trov konania súd nepriznal. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. za 2 úkony právnej pomoci + 2x režijný paušál, spolu vo výške 178,74 Eur.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní namietal, že odôvodnenie súdu o neplatnosti zmluvy s ohľadom na neurčitost' a nejasnosť výšky úveru je neopodstatnené. Namietal, že súd vyhodnotil zmluvu na základe „údajnej nekorešpondencie“ poskytnutého úveru a vyplatenej čiastky za neplatnú z dôvodu nedodržania písomnej formy. Podľa jeho názoru súd sa nedostatočne, urýchlene oboznámil s listinnými dôkazmi, a to jednak so samotnou žalobou, ako aj kartou klienta a zmluvou o revolvingovom úvere. Vyvodzovanie záverov súdu o tom, že zmluva nespĺňa náležitosti, nakoľko nie je zrejماً výška poskytnutého úveru, je absurdné a arbitrárne, rovnako je arbitrárne a nepreskúmateľné, že súd vyvodzuje závery o neplatnosti dojednanej zmluvy z dôvodov „údajnej neurčitosti a nejasnosti zmluvy.“ Na základe zmluvy o revolvingovom úvere mal odporca uhradiť poskytnutý úver vo výške 1 170,- Eur spolu s úrokom ako formou odplaty za jeho poskytnutie v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur. Navrhovateľ s odporcom uzavreli dohodu o poskytnutí služby v bode 8 a nasledujúcich článkoch zmluvy. Na základe tejto dohody sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi odklad splatnosti troch splátok úveru a odporca sa zaviazal uhradiť odplatu vo výške 168,17 Eur. Pohľadávka na vyplatenie úveru 1 170,- Eur bola započítaná oproti pohľadávke navrhovateľa na zaplatenie odplaty podľa dohody o poskytnutí služby a výsledný rozdiel vo výške 1 001,83 Eur bol vyplatený na účet odporcu. Časť vo výške 168,17 Eur bola uhradená v rámci započítania odplaty podľa dohody o poskytnutí služby (bod 8 a nasl. zmluvy). Poukázal na to, že zmluvné strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej podstatou je možnosť opakovaného čerpania finančných prostriedkov za vopred dojednaných zmluvných podmienok, podmienky poskytnutia revolvingu sú uvedené v bode 4.1 zmluvných dojednaní, nakoľko tieto odporca nespĺnil, ďalšie finančné prostriedky okrem pôvodného úveru v podobe revolvingu odporcovi poskytnuté neboli. Účastníci si dojednali náležitosti jednak úveru, ale aj prípadného revolvingu, ktorý môže, nemusí byť v priebehu splácania prvotného úveru poskytnutý. Ak zmluva obsahuje údaje týkajúce sa úveru, údaje týkajúce sa prípadného revolvingu z posúdenia a z odôvodnenia súdu nevyplýva, v čom má byť znak nezrozumiteľnosti

a neurčitosti právneho úkonu. Súdom tvrdený dôvod neplatnosti zmluvy nemá oporu v skutkových záveroch, ktoré uvádza súd a nie je správnym ani z hľadiska relevantnej právnej úpravy. Navrhovateľ namietal odôvodnenie súdu vo vzťahu k neplatnosti zmluvy z dôvodu rozporu výšky úrokovej sadzby úveru a RPMN s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď súd pri posudzovaní výšky úrokov ani nepostupoval na základe relevantných zákonných ustanovení, z tohto dôvodu sú jeho závery nezákonnými. Poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého v prípade, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Finančným trhom sa pritom rozumie „sústava subjektov“ finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi). Odplata z predmetnej zmluvy bola tvorená iba dohodnutým úrokom v období, kedy došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, bola priemerná odplata na úrovni 47,39 Eur, hodnota odplaty dohodnutá v zmluve (RPMN úveru - 65,70%) uvedenú hranicu podstatným spôsobom, teda o viac ako 20% neprevyšovala. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Súd neuviedol, aký úrok považuje v súlade s dobrými mravmi a aký už nie. Nie je z odôvodnenia zjavné, na základe akého zákonného ustanovenia súd rozhodol o celej výške odplaty ako neprímeranej a nepriznal navrhovateľovi primeranú časť úrokov. Namietal subjektívne názory súdu o tom, že sa odporca nemal možnosť oboznámiť so zmluvnými dojednaniaми, odporca sa mohol so zmluvou a jej podmienkami riadne oboznámiť. Zmluvné dojednania sú rovnako čitateľné ako v iných oblastiach, jednotlivé časti sú oddelené názvami, ktoré vyjadrujú podstatu a obsahovú stránku týchto jednotlivých častí. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute, nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 13 zmluvy o úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Keďže listina (zmluva vrátane zmluvných dojednaní) je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Závery konajúceho súdu, aj následné právne posúdenie sú nesprávne, v rozpore so skutkovým stavom vyplývajúcim z obsahu súdneho spisu a tiež v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Odôvodnenie súdu o neplatnosti zmluvnej pokuty z dôvodu, že nebola písomne dohodnutá a určenie zmluvnej podmienky ako neprijateľnej je neopodstatnené. Namietal výrok rozhodnutia o priznaní trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah. Údajné nákladné zastúpenie občianskeho združenia advokátom nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že odporcu zaviazal na zaplatenie žalovaného nároku, ako aj k náhrade trov konania, alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prvostupňový súd nárok posúdil správne s prihliadnutím na skutkový aj právny stav veci. V ďalšom sa vyjadroval k priznaným trovám vedľajšiemu účastníkovi s tým, že do konania nevstúpil hromadným podaním, jeho vyjadrenie nebolo formulárové, neobsahovalo všeobecné ustanovenia o neprijateľných podmienkach a uvádzalo len skutočnosti, na základe ktorých došlo k zastaveniu konania. Namietal, že je nepochopiteľné, že navrhovateľ poukazuje najmä na neúčelnosť trov právneho zastúpenia, pričom sám podáva hromadné formulárové žaloby, ktoré sú často neúplné a bez akejkoľvek znalosti veci. Vedľajší účastník sa k doručenému návrhu, v rozsahu v akom považoval za potrebné, vyjadril tak, aby boli dôsledne bránené práva odporcu ako spotrebiteľa a bol v konaní úspešný tým, že konanie bolo voči spotrebiteľovi zastavené. Nesporne mu vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu odporcu ako spotrebiteľa v spore. Neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemali byť priznané. Navrhol, aby odvolací súd výrok prvostupňového súdu v merite veci, ako aj o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok podľa ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie.

Odvolačný súd oboznámením sa s dôvodmi odvolania a obsahom spisu, sa stotožňuje s odvolacími argumentmi navrhovateľa, že súd prvého stupňa sa v nedostatočnej miere zaoberal obsahom predložených listinných dôkazov a na podklade vykonaného dokazovania zistený skutkový stav nesprávne posúdil pokiaľ vyhodnotil zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.08.2010 ako neplatnú podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka z dôvodu jej nejasnosti a nezrozumiteľnosti. Takéto závery prvostupňového súdu nemajú oporu v listinných dôkazoch, ktoré navrhovateľ súdu predložil. S prihliadnutím na celý obsah zmluvy je nepochybné, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, podľa obsahu zmluvy uvedenej v bode 6 zmluvy, na základe ktorej poskytol navrhovateľ úver odporcovi vo výške 1 070,- Eur so splatnosťou úveru (počet splátok / splatnosť - deň v mesiaci: 42/19, mesačná splátka vrátane úrokov) : 62,69 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) : 2 632,98 Eur, dohodli RPMN za úver 65,70%, ročnú úrokovú sadzbu úveru 70,02% s priemernou RPMN za úver vo výške 47,39 Eur. Zároveň dohodli poskytnutie čiastky revolvingu vo výške 616,87 Eur s tým, že celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) vo výške 1 504,56 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí úveru 60,50%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov 9%. Tieto údaje o schválenom úvere zodpovedajú aj údajom obsiahnutým v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.08.2010 a zodpovedajú aj údajom obsiahnutým v karte klienta R. Q. zo dňa 20.11.2013, v ktorej okrem prehľadu splátok vykonaných odporcom a ďalších údajov ohľadom poskytnutého úveru je uvedená čiastka poskytnutého úveru vo výške 1 001,83 Eur, ktorá suma zodpovedá schválenej výške úveru po odpočítaní odplaty za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,70 Eur podľa bodu 8.1 zmluvy. Taktiež z karty klienta vyplýva, že odporcovi ako dlžníkovi okrem poskytnutej výšky úveru, revolving vo výške, ako bol dojednaný v zmluve o revolvingu vo výške 616,87 Eur, poskytnutý nebol. Pri údají v karte klienta: súčet nominálov revolvingov je uvedená suma 0 Eur, v kolónkach počet jednoduchých revolvingov, počet dvojitých revolvingov, počet dodatočných revolvingov je uvedená číslica 0. Odvolačný súd tak s poukazom na hore uvedené citované listinné dôkazy konštatuje, že preukázaný skutkový stav nasvedčuje pravdivosti odvolacích argumentov uvedených navrhovateľom, že zmluvu o revolvingu nemožno považovať za neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ prvostupňový súd odvodzoval neplatnosť zmluvy z dôvodu, že úrok je neprimerane vysoký, treba prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že v tomto smere je rozsudok nepreskúmateľný s prihliadnutím na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a z tohto dôvodu vykazuje znaky arbitrárnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu bez náležitého objasnenia skutkového stavu záver o neplatnosti zmluvy je s prihliadnutím na ust. § 39 Občianskeho zákonníka predčasný. Vo vzťahu k odvolacej námietke navrhovateľa k uplatnenej zmluvnej pokute, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu nie je zrejmé, na základe ktorého zákonného ustanovenia posúdil prvostupňový súd nárok navrhovateľa, keď na jednej strane uvádza, že zmluvná pokuta musí byť dohodnutá písomne a keďže zmluvná pokuta nie je dohodnutá písomne, jedná sa o neplatný právny úkon, zároveň však uvádza, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktoré zmluvné dojednanie je neplatné a nezaväzuje odporcu a z tohto dôvodu návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. Súd v ďalšom konaní vo vzťahu k zmluvnej pokute sa musí jednoznačne ustáliť v názore, na základe ktorého ustanovenia, ktorého právneho predpisu považuje dojednanie zmluvnej pokuty za neplatné. V prípade, že dojednanie zmluvnej pokuty by v ďalšom súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v súlade s ust. § 153 ods. 4 O.s.p. je potrebné v novom rozhodnutí uviesť aj vo výroku rozsudku. Keďže prvostupňový súd zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj na ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., bude povinný v ďalšom konaní sa vysporiadať aj s otázkou, či (v prípade ak dôjde k záveru, že zmluva o revolvingu bola účastníkmi konania uzavretá platne, pričom odvolací súd v tomto smere poukazuje na záver uvedený už vyššie, že podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na právne posúdenie predmetnej zmluvy prvostupňovým súdom s ohľadom na aplikáciu ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva netrpí vadou určitosti) zmluva uzavretá účastníkmi spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. Po doplnení dokazovania s prihliadnutím na súdom tvrdenú neplatnosť zmluvy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, súd opakovane posúdi celý uplatnený nárok navrhovateľa s prihliadnutím aj na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu, pričom odvolací súd poukazuje na to, že vznesenú námietku premlčania je súd povinný posúdiť vzhľadom na závery, ku ktorým prvostupňový súd v ďalšom konaní dospeje.

Vzhľadom už na hore uvedené odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách konania v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne v novom rozhodnutí prvostupňový súd.

Vzhľadom na vznesenú námietku navrhovateľa k priznaným trovám konania vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd uvádza, že v zásade vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom posúdenie účelnosti vzniknutých trov konania prináleží súdu. Vzhľadom na vznesené námietky prvostupňový súd v novom rozhodnutí sa náležite vyporiada aj s otázkou (v prípade úspešnosti odporcu v konaní), či trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi v priebehu občianskeho súdneho konania možno považovať za trovy potrebné a účelné na uplatnenie alebo bránenie práva odporcu.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.